

[Thorkil Kristensen.]

vende og sidst i mange tilfælde være en skønssag, om man finder, at en vis skattelettelse er forsvarlig. Men da der ikke kom egentlige argumenter frem imod det, jeg fremførte, er der jo ingen grund til, at jeg går ind på det, og jeg har kun taget ordet under denne forhandling, for at man ikke skal være i tvivl om, at jeg har hørt det, der blev sagt.

Jeg skal derimod gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen i anledning af det ærede medlems bemærkninger om Sydslesvig.

I sin tale i går brugte det ærede medlem ordet „magtpolitik“ i sin karakteristik af, hvad oppositionen — og jeg forstår særlig venstre — havde foretaget sig i denne sag. Jeg finder anledning til at sige, at dette ord i denne forbindelse er fuldkommen hen i vejret. Forholdet er jo det — det kan ingen være i tvivl om, der har levet i dette land under venstres regering, eller som hørte det ærede medlem hr. Erik Eriksen og mig i går —, at grundlaget for partiet venstres politik i denne sag er og udelukkende har været selvbestemmelsesretten, og selvbestemmelsesret er det modsatte af magtpolitik. Hvis jeg forstår det danske sprog rigtigt, så betyder magtpolitik, at man tvinger folk til et eller andet imod deres vilje, medens selvbestemmelsesret betyder, at man ønsker, at der skal ske folk efter deres vilje. De to ting er diametralt modsatte, mere kan der ikke siges om det.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen sagde lidt senere, at Danmark har ikke rejst og vil ikke rejse statspolitiske krav i denne sag, heller ikke under venstres regering. Hvis man dermed tænker på krav om afstemning og grænseflytning, ja, så er det klart, at venstre hverken har ønsket eller på nogen måde tænkt på at rejse sådanne krav. Hvis man derimod ønsker, at den omtalte selvbestemmelsesret, som vi allesammen står bagved, skulle lovfæstes, eller på anden måde fæstnes i en fredstraktat, så er forholdet jo det, at venstre havde ønsket at få dette gjort. Vi havde ikke magt dertil, men at vi havde ønske derom, kan man vel ikke være i tvivl om.

Når endelig det ærede medlem hr. Gustav Pedersen fremhævede modsætningen mellem vilkårene i Nordslesvig, hvor vi havde en § 5, og forholdene i Sydslesvig, er det rigtigt, at stillingen i Nordslesvig lige efter 1864 var en anden end stillingen i Sydslesvig i dag. Derfor er der jo heller ingen, der har tænkt sig, at vi skulle have en paragraf af samme indhold som § 5.

Skulle vi nu have en bestemmelse, der sikrede selvbestemmelsesretten, skulle den efter min mening gå ud på, at efter en eller anden længere årrække — jeg bruger her det samme udtryk, som den højtærede statsminister brugte i går — skulle der være ret for så og så mange af Sydslesvigs beboere til at kræve en afstemning. Og så er vi jo alle, også det nuværende regeringsparti, enige om, at kommer der efter en sådan årrække på et naturligt grundlag en afstemning, og giver denne afstemning i et større eller mindre område flertal for Danmark, ja, så hører dette område — for at bruge den højtærede statsministers udtryk — hjemme hos os.

Det er alt, hvad jeg har at sige til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen. Jeg finder anledning til at glæde mig over, at der blev givet bedre og klarere udtryk for regeringspartiets stilling derigennem, at den højtærede statsminister vedstod den udtalelse af ham, som jeg citerede i går.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19³⁰.

Mødet udsat kl. 17³⁰.

Mødet genoptaget kl. 19³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Axel Kristensen: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde et par bemærkninger til mig. Jeg konstaterer, at han gik ganske udenom de af mig overfor ham fremsatte bemærkninger og nøjedes med at fremstille det, som om jeg, fordi jeg var tilhænger af en social lovgivning, der skaber tryghed, var socialist. Jeg tror ikke, det vil lykkes at klistre den etikette på mig, men det skal jeg ganske lade ligge. Det er et bevis på, at det ærede medlem ikke ved, hvad praktisk politik er, når han kan tale sådan.

Jeg vil gerne til den højtærede handelsminister sige, at når han taler så glad om de resultater, der foreligger af regeringens politik, synes jeg, det havde været rimeligt, om han havde påvist, hvilke resultater det er. At stillingen er bedre, end den har været før, er der ingen, der benægter, men